

La instal·lació parteix de vint imatges i dels símbols que identifiquen cada un dels sants

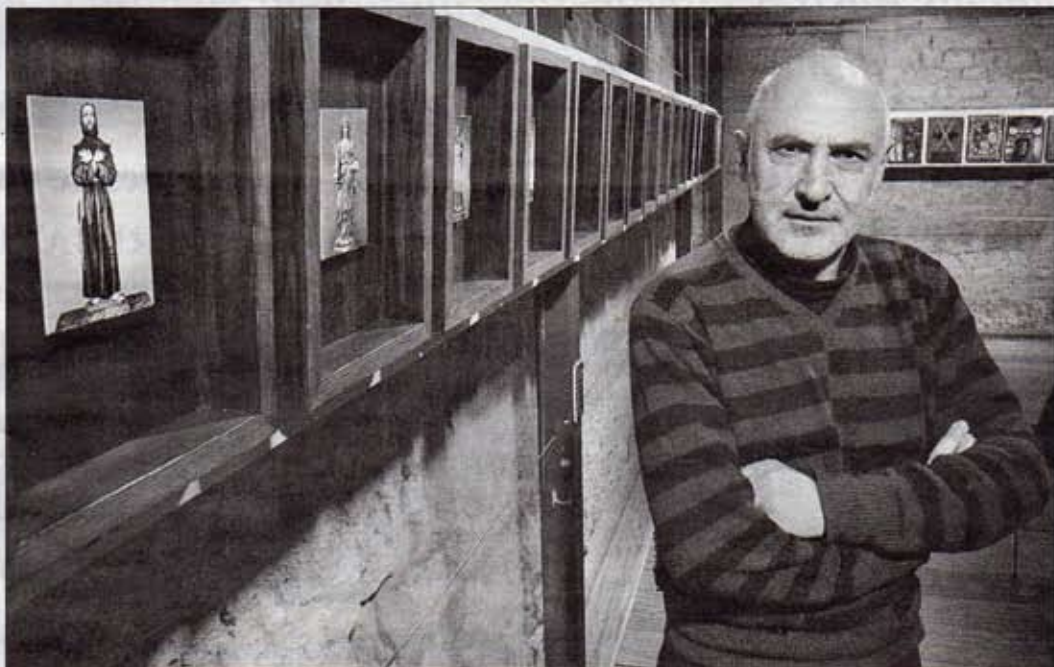
Els sants d'Olot inspiren el treball de Quim Domene, al Temple Romà

Vic

Anna Palomo

Quim Domene exposa, al Temple Romà de Vic, obres de la sèrie *Sants*. L'artista olotí va crear aquesta instal·lació l'any 1995 amb la intenció d'oferir-nos una visió contemporània de la imatgeria religiosa. *Sants* era, i és, una curiosa aproximació de l'artista a una tradició artesanal molt habitual a Catalunya. Les imatges de sants, els pessebres i els diagrames de la vida de Crist són temes habituals d'una artesanía que està ben representada a la capital de la Garrotxa i a la de la Plana. No és en va, doncs, que Olot i els seus tallers de representació de sants fossin els inspiradors d'aquesta instal·lació i el lloc on es va presentar per primera vegada aquesta mostra, i tampoc que ara s'hagi instal·lat a Vic.

En aquesta ocasió, les característiques de la sala i la utilització que de l'espai en fa el Patronat d'Estudis Osonencs (a més de sala d'exposicions s'utilitza com a centre de conferències i d'actes diversos) ha obligat l'artista a configurar una nova disposició de la instal·lació original. Es mantenen les quaranta peces relatives als sants, vint sobre reproduccions de les imatges que es fabriquen a Olot i vint sobre els atributs que identifiquen a cada sant. També podem gaudir de dotze treballs sobre cada apòstol i de dues de les tres instal·lacions originals: un Sant Sopar i una representació dels atributs propis de la santedat (martiri, miracle...). Només falta

Domene, artista de la simbologia

Vic Quim Domene és un creador que utilitza abundantment la simbologia en la seva obra. *Sants* procedeix, tal com ell mateix explica, d'una reflexió sobre el seu entorn: "Vaig pensar que no calia anar a buscar la simbologia gaire lluny, perquè la tenia a casa mateix, amb els sants". En un context

on el diàleg de l'art contemporani amb el fet religiós és escàs, la seva instal·lació va despertar interès des del moment de presentar-la. Utilitza un llenguatge formal austere, amb una base de planxa de ferro per a cada una de les creacions sobre els sants. A la fotografia, Quim Domene amb la peça que ocupa la capçalera del Temple Romà.

un viacrucis, en forma de joc de la xarranca, que hauria ocupat l'espai central de la sala, lloc on habitualment es col·loquen les cadires dels assistents als actes.

Fidel a la recerca del que Xavier Antich va anomenar, a la introducció del llibre *Zona d'obres*, "la conquesta d'un no estil", Quim Domene s'acosta a la imatgeria religiosa amb una sincera curiositat conceptual, des de l'estranyesa de l'agnòstic i la perplexitat del no iniciat. L'autor agafa una distància respectuosa i prudent davant d'allò que havia estat el tema

central de la història de l'art en èpoques pretèrites, la principal font d'inspiració d'artistes que ocupen l'olimp de la creació i que, de manera sorprenent, ha restat ben oblidat pels artistes contemporanis. Domene s'instal·la en la representació de la iconografia cristiana partint de la complicada simplicitat de l'ofici i seguint el deix d'espontaneïtat creativa que ha detectat en els tallers d'Olot que li han servit com a font de documentació.

La transcendència característica del fet religiós queda al marge de la voluntat de

l'artista i només la idiosincràsia iconogràfica manté les pulsions pròpies de la religiositat. L'aproximació a la santedat és explícitament hagiogràfica, descriptiva i simbòlica, apartant-se de qualsevol consideració mística o fanàtica.

Aquesta mostra contribueix a conèixer millor l'obra d'un artista preocupat per qüestions morals, socials i polítiques, per la memòria, per l'oblit i per les motivacions que van més enllà de les purament formals o plàstiques que, superficialment, preocupen d'altres autors.